22/06/2021

ΔΣΟ: Ένας διεθνής θεσμός που γεννήθηκε στην Ελλάδα

/ Γνώμες

Του Μάξιμου Χαρακόπουλου

Μία από τις πιο εύστοχες και οξυδερκείς κινήσεις της κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη υπήρξε η στήριξη που παρείχε στην ίδρυση της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας (ΔΣΟ) το 1993. Είμαστε στην εποχή που ο «υπαρκτός σοσιαλισμός» έχει καταρρεύσει σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οι ελευθερίες αποκαθίστανται και οι λαοί ξαναβρίσκουν τις ρίζες τους.

Δομικό χαρακτηριστικό της ταυτότητάς τους ήταν οπωσδήποτε η θρησκεία τους, και η πλειοψηφία αυτών ανήκουν στην Ορθοδοξία, είναι τα εγγόνια του Βυζαντίου.

Η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα της τότε ΕΟΚ, με συντριπτική πλειοψηφία ορθόδοξου πληθυσμού, πνευματικός κληρονόμος του Βυζαντίου. Είχε την υποχρέωση να δημιουργήσει έναν θεσμό που θα έφερνε τους Ορθοδόξους εγγύτερα, μέσω των

κοινοβουλίων των κρατών τους, και θα έδινε δυνατότητες ευρύτερων παρεμβάσεων στη διεθνή σκηνή, τόσο στον ευρωπαϊκό χώρο, που πλέον η Ορθοδοξία γινόταν υπολογίσιμος παράγων, όσον και στην ευρύτερη γειτονιά μας.

Στα χρόνια που μεσολάβησαν η ΔΣΟ, έδρα της οποίας είναι η Ελλάδα, μπόρεσε σταδιακά να συμπεριλάβει εκπροσώπους από 25 χώρες και κοινοβούλια από την Ευρώπη, την Ασία, την Αφρική και την Αυστραλία.

Σήμερα, συμπληρώνοντας 28 χρόνια από την ίδρυσή της, η ΔΣΟ καλείται να απαντήσει σε σημαντικές προκλήσεις και να αναβαθμίσει έτι περαιτέρω τον ήδη σημαντικό ρόλο της ως διεθνής θεσμός. Ανάμεσα στους στόχους που έχουμε θέσει είναι:

Α. Η ανάδειξη της χριστιανικής παράδοσης ως βασικού πυλώνα του σύγχρονου ευρωπαϊκού πολιτισμού, μαζί βεβαίως με την κλασική αρχαιοελληνική παιδεία και το ρωμαϊκό δίκαιο. Οι τάσεις που θέλουν μια Ευρώπη χωρίς αυτά τα δομικά της στοιχεία εντέλει οδηγούν σε μια Ευρώπη χωρίς ευρωπαϊκό πολιτισμό, χωρίς τη δική της ταυτότητα και ουσιαστικά στην απουσία ενότητας. Ο στόχος αυτός ενώνει όλους τους χριστιανούς της λεγόμενης γηραιάς ηπείρου, και θα μπορούσε να υπάρξει αγαστή συνεργασία με τους ανάλογους κοινοβουλευτικούς θεσμούς, όπως οι Καθολικοί Νομοθέτες, για την προώθησή του.

Β. Η προστασία του διωκόμενου χριστιανικού πληθυσμού της Μέσης Ανατολής, που βιώνει σχεδόν συνθήκες γενοκτονίας, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει με εξάλειψη. Ιδιαίτερες προσπάθειες πρέπει να καταβληθούν για την ειρήνευση στις περιοχές που επικρατούν πολεμικές συνθήκες, όπως η Συρία και το Ιράκ, και να αποχωρήσουν οι ξένοι στρατοί που βρίσκονται παράνομα εκεί, όπως ο τουρκικός, συμβάλλοντας στις διώξεις των μειονοτήτων. Για τη σύσταση ενός ινστιτούτου που θα καταγράφει τις διώξεις που υφίστανται οι χριστιανοί, αλλά και πρωτοβουλίες που θα αναδεικνύουν τη δυνατότητα ειρηνικής συνύπαρξης Χριστιανών και Μουσουλμάνων, υπογράψαμε Μνημόνιο συνεργασίας με το Πανεπιστήμιο Αθηνών και το Κέντρο Αριστείας «Αξιοποίηση Ορθόδοξης Κληρονομιάς και Διαθρησκειακός Διάλογος». Επιπλέον, είμαστε σε διάλογο και με άλλους θεσμούς, ακόμη και από τις ΗΠΑ, όπως η Ορθόδοξη Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων (OPAC).

Γ. Η διενέργεια διεθνούς εκστρατείας για τη διάσωση χριστιανικών μνημείων και ναών, που είτε καταστρέφονται, είτε αλλάζει η χρήση τους. Αυτό αφορά, μεταξύ άλλων, τη Συρία, την κατεχόμενη από τους Τούρκους Βόρεια Κύπρο, την περιοχή του Ναγκόρνο Καραμπάχ και, βεβαίως, την ίδια την Τουρκία. Ειδικά στην τελευταία, η απόφαση της τουρκικής ηγεσίας για τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας

στην Κωνσταντινούπολη σε μουσουλμανικό τέμενος απετέλεσε μια πράξη βαρβαρότητας και σκοταδισμού, καθώς ανέδειξε ως πρωτεύον το δίκαιο της ισχύος και της κατάκτησης από την ισχύ του δικαίου και της ιστορικής αλήθειας. Συντονίζουμε τις ενέργειές μας με όλους όσοι αντιδρούν με αυτήν την εξέλιξη, πιστεύοντας ότι τελικώς θα ανατραπεί.

Δ. Η προώθηση ενός διαλόγου αλληλοκατανόησης και συνεργασίας με τον μουσουλμανικό κόσμο. Ήδη, στο πλαίσιο αυτό, η ΔΣΟ εξέδωσε τα πρακτικά του διεθνούς συνεδρίου που έλαβε χώρα στη Βηρυτό για τη «Συνύπαρξη Χριστιανών και Μουσουλμάνων στη Μέση Ανατολή», ενώ επίκειται η υπογραφή ενός Μνημονίου Κατανόησης με τη Μουσουλμανική Λίγκα, με στόχο την καταλλαγή και την αλληλοκατανόηση των λαών.

Ε. Η συμβολή στην ενότητα του ορθόδοξου κόσμου, χωρίς βεβαίως να υπάρξει ανάμειξη στα εκκλησιαστικά πράγματα και στις όποιες διαφορές έχουν ενσκύψει μεταξύ των εκκλησιών.

Είναι εξαιρετικά ελπιδοφόρο ότι η πολιτειακή, πολιτική και θρησκευτική ηγεσία της χώρας μας έχει πλήρη αντίληψη του ρόλου που μπορεί να παίξει η ΔΣΟ, και με ικανοποίηση διαπιστώσαμε ότι απολαμβάνουμε της αμέριστης συμπαράστασής τους. Απόδειξη αυτού ήταν οι πρόσφατες συναντήσεις που είχαμε, μαζί με τον πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης κ. Σεργκέι Γκαβρίλοφ, με την Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κατερίνα Σακελλαροπούλου, τον πρωθυπουργό κ. Κυριάκο Μητσοτάκη -η πρώτη συνάντηση της ΔΣΟ με Έλληνα πρωθυπουργό-, τον πρόεδρο της Βουλής κ. Κώστα Τασούλα και τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο.

Φιλοδοξούμε στη Γενική μας Συνέλευση, που θα πραγματοποιηθεί στις 23-25 Ιουλίου στην Κρήτη, η ΔΣΟ να ανοίξει μια νέα, ακόμη πιο δημιουργική, σελίδα για την επόμενη δεκαετία.

Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος είναι Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας, βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας και πρώην υπουργός.